

Молитва на ігровому майданчику

Габрієла Шіозава
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Англії.

Деві був радий перерви. Він докладав багато зусиль, щоб слухати свою вчительку, пані Тейлор. Але йому було важко зрозуміти, що вона говорила англійською мовою. Через це у нього боліла голова.

Сім'я Деві щойно переїхала з Бразилії до Англії. У нього був новий дім і нова школа. Але найбільшою з усіх змін для Деві було вивчення

нової мови! Він сумував за своїм старим домом. Він сумував за своїми друзями, які говорили португальською, як і він.

Пані Тейлор заплескала в долоні. “Час для гри!” — сказала вона.

Деві зіскочив зі свого стільця. Він знав це слово! Він міг з'їсти смаколик і покататися на гойдалці. І він міг відпочити від вивчення англійської мови.

Коли Деві вийшов на вулицю, інші діти побігли вперед нього грати. Вони вже товаришували одне з одним. І всі розмовляли тією ж самою мовою. Коли Деві намагався слухати їх,

його голова починала боліти. Він почувався дуже самотнім.

“Якби ж у мене був друг”, — подумав Деві. *Що мені робити?*

Деві згадав, що казали йому його мама й тато. “Ти можеш молитися будь-коли, будь-де, і Небесний Батько почує тебе”, — казали вони.

Це був саме той час, щоб молитися!

Деві озирнувся на ігровому майданчику. Він побачив дерев'яний будиночок. Деві зайшов у нього. Там було тихо. Він став навколішки, склав руки і заплющив очі.

“Дорогий Небесний Батьку, я хочу грати з іншими дітьми. Я хочу вивчити англійську. Будь ласка, допоможи мені”.

Коли Деві закінчив молитися, він відчув тепло і мир у своєму серці. Він знав, що навіть якщо у нього ще не було багато друзів, Небесний Батько завжди був його Другом.

Після перерви Деві повернувся в клас. Йому все ще було важко розуміти англійську. Але він вирішив продовжувати намагатися!

Деві практикувався тижнями. Він багато читав англійською мовою. Він слухав пані Тейлор. Він також практикувався розмовляти з іншими дітьми.

Кожного разу, коли Деві було сумно, він молився. Кожного разу, коли у нього боліла голова від вивчення англійської, він молився. І кожного разу, коли він молився, Небесний Батько допомагав йому відчувати втіху. Він відчував, що може продовжувати намагатися.

Минуло ще кілька тижнів. Деві стало легше розуміти пані Тейлор. Він почав товаришувати з дітьми й розмовляти з ними. Він навіть отримав нагороду у школі за те, що він старанно працював і гарно читав!

Одного дня в школі у клас Деві прийшов новий учень. Його звали Ліо. Він був з іншої країни і не дуже добре розмовляв англійською.

На перерви Деві побачив, що Ліо сидів на гойдалці сам. Він виглядав сумним. Деві пам'ятав, як самотньо він себе почував, коли був новим учнем. Він хотів стати другом Ліо.

Деві підбіг до Ліо. “Привіт! Я — Деві”. Він тримав м'яч. “Хочеш пограти?”

Ліо кивнув і зістрибнув з гойдалки.

Деві відчув всередині тепло. Він був радий, що міг бути для Ліо другом так, як Небесний Батько був Другом для нього. ●

Від вивчення англійської мови у Деві боліла голова!

Xx Yy Zz

